

едружили съ Еврей-тъ; ный ти отнемамы тжзи
вашъ въ който Христова-та кръвь ся принася
за искупленіе-то на свѣта.” Безъ да ся стре-
етне отъ проклятіе-то и обидж-тж, Гусъ тихо от-
говори: “Уповавамъ ся че азъ ще піиж отъ неиж
днесъ въ небесно-то царство.” Едно подиръ дру-
го тѣ му снехж облѣкла-та, и при сѣко сниманіе
го кълняхж съ нѣкое проклятіе. “Сичкы-тѣ тѣ-
ви обиды,” отговори Гусъ, “азъ могж да подне-
сж спокойно и тихо за име-то и истинж-тж Хри-
стовж.”

Когато дойде рѣдъ да заличжтъ бѣлѣзы-тѣ на по-
стриженіе-то, владыцы-тѣ захванжхж да ся прѣ-
пиратъ дали да го острижятъ съ ножицы, или да
го обрѣсжтъ съ брѣсничъ. Распра-та ся вижда-
ше до толкова смѣшна и дѣтиска, щото Гусъ немо-
жѣ да ся одържи отъ да не имъ ся приемѣ, и
като ся обърнж къмъ Императора, каза: “Виждъ,
тѣ сж единъ отъ другый по-жестоки, и не мо-
гжтъ да ся съгласіжтъ какъ да мя обидіжтъ.”
Тогавъ Гусъ быде провъзгласенъ за изгнан-
никъ отъ Церквж-тж, и быде прѣдаденъ на свѣт-
скы-тѣ власти. Тѣ турихж на главж-тж му еднж
книжнж коронж, въ видъ на пирамиднж митрж,
описанж съ діаволы, и отъ три-тѣхъ страны ду-
ма-та “Ересіархъ” бѣше написана съ голѣмы бук-
вы, и като іж положижхж връзъ главж-тж му, тѣ го
проклѣвахж съ думы-тѣ: “Ный прѣдавамы ду-
шж-тж ти на діаволы-тѣ въ пѣкъла.” “Но азъ,”
каза Гусъ, “прѣпоржчвамъ душж-тж си на все-